

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/97/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120276034
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120276034.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 958,33 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 32C/63/2020-90 zo dňa 25. februára 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 958,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 958,33 eur od 08.02.2020 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 442 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Dospel k záveru, že žaloba je v časti istiny dôvodná. Mal preukázané a v konaní bolo nesporné, že došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodenej spoločnosti ALL-INN s.r.o. prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený si požičal od žalobcu osobné motorové vozidlo zn. Hyundai i30, EČV: ZA224HS na základe písomnej zmluvy o nájme č. 77/2019 zo dňa 09.12.2019, v ktorej si žalobca a poškodený dohodli dobu nájmu (09.12.2019 do 07.01.2020) a výšku nájomného (55,- eur/deň). Po skončení doby nájmu vystavil dňa 07.01.2020 prenajímateľ (žalobca) nájomcovi (poškodenému) faktúru č. 0012020 za prenájom vozidla v dĺžke 30 dní v sume 1.125,- eur bez DPH a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 25,- eur bez DPH. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 07.01.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky z poškodenej na žalobcu v celkovej výške 1.150,- eur bez DPH, t. j. v celkovej sume vyúčtovanej žalobcom. Postúpenie pohľadávky poškodený oznámil žalovanému, ktorý priznal žalobcovi zapožičanie náhradného vozidla do ukončenia opravy poškodeného vozidla 13.12.2019 (faktúra č. 1195146 Alteria Motor s.r.o.), t. j. 5 dní. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky mal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní, keďže sa strany v zmluve dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného započítavajú. Žalovaný neoprávnene krátil poisťné plnenie o sumu 958,33 eur keďže žalobca fakturoval predmetnou faktúrou sumu 1.150,- eur bez DPH a z Oznámenia o poisťnom plnení vyplýva, že vyplatil poisťné plnenie

vo výške 191,67 eur. Poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- eur s DPH bol medzi zmluvnými stranami riadne dohodnutý a čo sa týka nájmu, poškodený mal opodstatnene vozidlo 30 dní v nájme. Poukázal pri tom na účelnosť a nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla a s tým súvisiace Čestné prehlásenie spoločnosti ALL-INN s.r.o. zo dňa 07.01.2020 z ktorého vyplýva, že vozidlo tejto obchodnej spoločnosti bolo po poisťovnej udalosti č. 9567971175 zo dňa 02.11.2019 „v autoservise, kde sa nachádza aj v súčasnosti a čaká na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravované vozidlo“. Náklady boli preto vynaložené nutne a účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla. Podľa ustálenej praxe súdov má poškodený nárok na náhradné vozidlo, a teda aj na náhradu nákladov nájomného voči žalovanému do momentu úhrady plnenia žalovaným. To, že škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Dôvodnosť nároku konštatoval aj vo vzťahu k nároku na uplatnený úrok z omeškania odo dňa 08.02.2020 do zaplatenia, nakoľko dňa 23.01.2020 bolo skončené prešetrovanie poisťovnej udalosti, pričom žalovaný je v omeškaní so zvyšným poisťovým plnením 15 dní po skončení prešetrovania. Mal za to, že ust. § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úroky z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa. O trovách konania rozhodol podľa uts. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP s poukazom na úspech žalobcu v konaní.

2) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd vydal rozhodnutie, ktorým zruší napadnuté rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd porušil jeho právo na spravodlivý proces tým, že rozsudok trpí nepreskúmateľnosťou, je nesprávny, nezákonný a je výsledkom svojvôle súdu. Žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný. Poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, poškodený bol preto dlžníkom žalobcu (§ 524 OZ). Následne potom, nemohol so žalobcom platne uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky, pretože uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla. K úhrade faktúry nemohlo dôjsť ani na základe zápočtu z dôvodu, že prejav vôle účastníkov smeroval najskôr k cedovaniu pohľadávky a až potom k zápočtu. Ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi (pred cesiou pohľadávku neuhradil), pred jej postúpením nemohol pohľadávku postúpiť na žalobcu. Zmluvu o postúpení pohľadávky preto považoval za absolútne neplatný právny úkon podľa ust. § 39 OZ. Mal za to, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi úroky z omeškania v rozpore s ustálenou judikatúrou, pričom poukázal na rozhodnutie NS SR z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody.

3) Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu k odvolaniu uviedol, že žalovaný v ňom neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli akokoľvek spochybniť správnosť skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie, keďže žalovaný opakuje námietky, s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatí nájmné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatí cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na poškodeného. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, v ktorých mali súdy s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávky (kde k úhrade nájomného došlo započítaním) existenciu škody za jednoznačne preukázanú. V konaní bol preukázaný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného (bod 5 zmluvy o postúpení pohľadávky). Súd sa podrobne vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami a odôvodnenie rozsudku plne zodpovedá všetkým náležitostiam v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Čo sa týka žalovaným namietaným priznaným úrokom z omeškania poukázal na to, že právny poriadok Slovenskej republiky nepozná nárok na zaplatenie úrokov z omeškania pri nesplnení nepeňažného záväzku. Je potrebné vychádzať z účelu právnej normy, ktorou je dosiahnutie efektívnej reparácie náhrady škody, a preto je nutné vychádzať z okolností a dôvodov neposkytnutia plnenia poisťovňou. Pokiaľ poškodený dostatočne splnil povinnosť predložiť všetky potrebné podklady pre ukončenie šetrenia poisťovne a poskytnutie poisťového plnenia, a to v rozsahu postačujúcom pre priznanie nároku súdom, je potrebné takýto postup zohľadniť pri posudzovaní otázky vzniku omeškania na strane poisťovateľa. Predkladaný výklad zodpovedá obsahu smernice 2009/103/ES, čl. 22.

4) Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalovaný, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevyporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

7) V prejednávanej veci sa medzi účastníkmi sporu riešila otázka, či žalobca má nárok požadovať náhradu škody vzniknutú v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zapríčinil klient žalovaného a v tej súvislosti, či je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný. Na doplnenie odvolací súd považoval za nevyhnutné zdôrazniť, že rovnako, ako súd prvej inštancie má za to, že v konaní bol preukázaný vznik škody, predstavujúci náklady za zapožičanie vozidla, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Zároveň z predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 07.01.2020 uzatvorenej medzi postupcom - poškodeným a žalobcom ako postupníkom mal preukázané, že predmetný nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla platne prešiel na žalobcu, čím bola v konaní preukázaná jeho aktívna vecná legitimácia, keďže v zmysle čl. 5 sa zmluvné strany dohodli, že nárok na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nárok na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa započítajú, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 1.150,- eur bez DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 0012020. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, resp. že by odporovala ust. § 524 a nasl. ustanovenia OZ. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovni, predstavujúci úhradu nákladov za prenájom vozidla, ktorý poisťný nárok poškodeného bol postúpený na žalobcu (resp. započítaný). Poškodený bol veriteľom, pretože mal pohľadávku voči poisťovni z titulu poisťnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi. Neobstojí argumentácia žalovaného ohľadom neuhradenej faktúry, a to z dôvodu, že zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že došlo k započítaniu vzájomných nárokov jej strán (žalobcu a poškodeného), v dôsledku čoho sa poškodený dostal do rovnakej situácie ako keby svoj dlh zaplatil, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia, inými slovami neexistuje predsa rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom. Vzhľadom na uvedené neobstoja ani námietky žalovaného ohľadne neplatnosti postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ, keďže poškodený ako postupca postupoval na žalobcu ako postupníka jeho existujúcu pohľadávku voči žalovanému, a preto žalobca bol ako aktívne vecne legitimovaný túto si v spore proti žalovanému uplatniť. Navyše potom je nelogické, aby žalovaný časť nároku zaplatiť uznal a vyplatil žalobcovi a časť nároku neuznával, pričom by dôvodil nesprávnou vecnou legitimáciou.

8) Odvolací súd ako nedôvodnú posúdil aj námietku žalovaného, ktorý namietal, že súd žalobcovi nesprávne priznal aj úroky z omeškania.

9) Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosť poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa

považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, kedy ho pošta vrátila ako nedoručené.

10) Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

11) Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

12) Odvolací súd má za to, že ukončenie prešetrovania žalovaného, aj keď so záverom, že neposkytne poistné plnenie v plnej uplatnenej výške, ktoré vykonal v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 citovaného zákona, ho nezbujuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 citovaného zákona na uplynutie 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. V danom prípade, keď si žalobca ako právny nástupca poškodeného priamo uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. proti poisťovni, nie je namieste aplikovať ust. § 11 ods. 7 po spojke alebo, pretože v tomto prípade je poisťovňa stranou konania a nie je dôvod jej preto doručovať ešte následne právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Uvedené platí pre prípady, kedy poisťovňa stranou sporu nebola a povinnosť plniť by jej vyplývala z právneho vzťahu k poistníkovi, ktorý bol stranou sporu. Ustanovenie § 11 ods. 8 citovaného zákona zakladá špeciálnu úpravu platenia úrokov z omeškania vo vzťahu k § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 citovaného zákona. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorý základ je daný v § 517 ods. 2 OZ. Ust. § 11 ods. 8 citovaného zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa ods. 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrovanie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbujuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 OZ. V prípade prijatia výkladu žalovaného by nebolo možné v prípade uplatnenia si poistného plnenia priznať v takomto konaní úrok z omeškania. Takýto výklad by nezodpovedal zmyslu a účelu vyššie citovaných zákonných ustanovení. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je pritom zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru odvolacieho súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti. Pokiaľ žalovaný poukazoval na odôvodnenie rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018, odvolací súd poukazuje, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná. Opačné stanovisko zaujal dovolací súd v rozsudku sp. zn. 5Obo/19/2009 z 25.03.2009, pričom odvolací súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko.

13) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, a preto má nárok na náhradu trov tohto konania.

14) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e p r í p u s t n é .

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).